

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio CXV. Cur igitur vult Deus legem suam adeo exacte & seure
prædicari, cum pauci sint in hac vitâ, qui eam seruare studeant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

DOMINICA XLIV.

QVÆSTIO CXIII.

*Quid prohibet Nonum & Decimum
Præceptum?*

RESP. Ne vel minima cupiditate a deliberata aut cogitatione *b*, aduersus vllum Dei præceptum corda nostra vnquam sollicitentur: sed vt perpetuò, & ex animo, omne peccatum detestemur *c*, contraque omni iustitia delectemur *d*, & eam operemur.

a Rom. 7. 7. *b* Mat. 15. 19. *c* Gal. 5. 24. *d* Psal. 119. 104. *d* Rom. 7. 22. Mat. 5. 48.

QVÆSTIO CXIV.

Possuntne autem illi, qui ad Deum conuersi sunt, hæc præcepta perfecte seruare?

RESP. † *Maxime*. Nam quique etiam sanctissimi, quamdiu viuunt, habent non tantum exigua initia huius obedientiæ *b*, sed quandam quoque perfectionem; si tamen serio ac non simulato studio, non secundum aliquatantum, sed secundum omnia Dei præcepta, viuere incipient *c*.

a Eccl. 7. 21. Iaco. 3. 2. 1. Io. 18. *b* Job. 9. 1. 2. 3. *d* Psal. 119. 19. *d* Phil. 3. 13. *e* Psal. 119. 60. 106. 127. 128. *d* Rom. 7. 2. *d* Phil. 3. 13.

a Eccl. 7. 21. Non est homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccat.

a RESP. Iustus potest alternis facere bonum, ex gratia; & peccatum ex se: non si-

mul; Et eum, qui cecidit, potest restituere Deus. Et cum hisce stat possibilitas obseruandi præcepta cum Deo: non obstante eo, quod subinde violentur. Vnde sequitur

a Iacob. 3. 2. In multis enim offendimus omnes. 1. Ioh. 1. 8. Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

b Job. 9. 1. 2. 3. Vere scio quod ita sit, & quod non iustificetur homo compositus Deo. Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere, vnum per mille.

b RES. Nostri comparatio, respectu Dei nulla est magis, quam finiti ad infinitum. At operum nostrorum, (respectu nostri, & pro mensura gratiæ:) est perfectio secundum quid suscipiens magis & minus, ideo recte sequitur

d Psal. 18. 15. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me. *d* Phil. 3. 13. Ego me non arbitror comprehendisse, ad ea qua sunt priora extendens me ipsum.

c Psal. 119. 60. Paratus sum, & non sum turbatus, vt custodiam mandata tua.

c RESP. Quantum humana fragilitas patitur. Vnde sequitur recte

106. Iuravi & statui, custodire iudicia iustitiae tuae. 122. Ideo dilexi mandata tua super aurum, &c. ad omnia mandata tua dirigebar. Ro. 7. 22. Condelector legis Dei secundum interiorem hominem; video autem aliam &c. *d* Philip. 3. vers. 13. Ego me non arbitror comprehendisse. &c.

QVÆSTIO CXV.

Cur igitur vult Deus legem suam adeo exacte & seuerè predicari, cum pauci sint in hac vitâ, qui eam seruare & studeant?

RESP.

RESP. Primum, ut in omni vita magis magisque agnoscamus, quanta sit naturæ nostræ ad peccandum propensio *a*, tantoque avidius remissionem peccatorum & iustitiam in Christo expectamus. *b* Deinde, ut hoc perpetuo agamus, illud semper meditemur *c*, & gratiam Spiritus Sancti à Patre imploremus *d*, quo indies magis ad imaginem Dei renouemur, donec aliquando tandem, postquam ex hac vita decesserimus, propositam nobis perfectionem læti assequamur *e*.

a Rom. 3. 20. Rom. 4. 15. Rom. 5. 13. 20. *b* Rom. 10. 3. 4. *c* Deut. 31. 11. 12. 13. *d* Psal. 19. 4. 5. 33. 34. 35. 36. *e* 1. Cor. 13. 9. 10. 1. Ioh. 3. 2.

DE PRECATIONE.

DOMINICA XLV.

QVÆSTIO CXVI.

Quare Christianis necessaria est Precatio?

RESP. Quia præcipua pars est eius, quam Deus à nobis postulat, gratitudinis *a*. Tum quia illis tantum suam gratiam & Spiritum Sanctum Deus largitur, qui veris gemitibus continenter hæc ab eo petunt, & pro iis ipsi gratias agunt *c*.

a Pl. 50. 14. 15. *b* Deut. 4. 29. Mat. 7. 7. Luc. 11. 13. *c* Pl. 50. 23.

QVÆSTIO CXVII.

Quæ ad eam precationem requiruntur, quæ Deo placeat, quæque ab ipso exaudiatur?

RESP. Ut à solo vero Deo, *mediate* vel *immediate*, qui se in verbo suo patefecit *a*, omnia quæ à se peti iussit *b*, vero cordis affectu petamus; ex intimo nostræ indigentia ac miseræ sensu *d*, nos in conspectu diuinæ maiestatis supplices abiiciamus *e*; huic firmo fundamento *spei* innitiamur, nos à Deo, quanquam indignos, propter Christum tamen certo exaudiri; quem admodum nobis in suo verbo promisit *g*, quantum *saluti* nostræ conduxerit.

a Pl. 83. 9. Mat. 4. 10. *b* 1. Ioh. 5. 14. *c* Thren. 3. 41. Pl. 145. 18. *d* Luc. 18. 13. *e* Esra 9. 6. *f* Dan. 9. 17. 18. Eph. 3. 12. *g* Ioh. 14. 13. Ioh. 15. 7. Ioh. 16. 23.

QVÆSTIO CXVIII.

Quæ sunt ea, quæ à se peti iubet?

RESP. Omnia tum animæ tum corpori necessaria, quæ Dominus noster Iesus Christus eâ precatione, quam nos ipse docuit, complexus est.

QVÆSTIO CXIX.

Quæ est illa Precatio?

RESP.